Ішли лісом два товариші, і вискочив супроти них ведмідь. Один кинувся навтьоки, видерся на дерево й заховався, а другий залишився на дорозі. Робити йому було нічого,— він упав на землю й удав з себе мертвого.

Ведмідь підійшов до нього й почав нюхати: той і дихати перестав.

Ведмідь понюхав йому обличчя, подумав, що мертвий, і відійшов.

Коли ведмідь пішов, хлопець зліз з дерева і сміється: "Ну що,— каже,— ведмідь тобі на вухо говорив?"

"А він сказав мені, що погані ті люди, які в небезпеці від товаришів тікають".